

The 5th International DNA Fingerprinting Conference – piąta międzynarodowa konferencja poświęcona polimorfizmowi DNA

Port Elizabeth, Republika Południowej Afryki, 17–22 stycznia 1999 r.

W tym roku odbyła się już piąta z rzędu konferencja poświęcona szeroko rozumianemu polimorfizmowi DNA, tym razem na kontynencie afrykańskim, na terenie nowoczesnego Uniwersytetu w Port Elizabeth nad oceanem. Konferencje z tego cyklu odbywają się corocznie (do tej pory każda na innym kontynencie) i koncentrują się na wszystkich możliwych aspektach badań DNA w naukach biologicznych i medycznych. Tegoroczne sesje obejmowały między innymi zagadnienia związane ze starożytnym materiałem genetycznym, analizą DNA mitochondrialnego, medycznymi i medyczno-sądowymi zastosowaniami analiz genetycznych oraz wykorzystaniem badań DNA w ekologii (ochrona zagrożonych gatunków roślin i zwierząt) a także mikrobiologii. Sporo uwagi poświęcono wreszcie nowym tendencjom i perspektywom badania polimorfizmu DNA w najbliższej przyszłości.

Z uwagi na bardzo szeroki zakres poruszanych tematów i wysoki poziom naukowy konferencje poświęcone polimorfizmowi DNA są jedną z rzadkich okazji zapoznania się z aktualnymi trendami w badaniach DNA różnych organizmów, od bakterii do człowieka. Szczególnym zainteresowaniem cieszą się zawsze wykłady plenarne wygłaszane przez największe autorytety naukowe w danej dziedzinie. Tradycyjnie już pierwszy z tych odczytów wygłasza zawsze prof. Sir Alec Jeffreys, który w tym roku mówił o niestabilności w obrębie sekwencji minisatelitarnych. Blisko półtoragodziny wykład prof. Jeffreysa stał się przyczynkiem do następnych 30 minut dyskusji na temat skomplikowanych mechanizmów mutacji w obrębie minisatelitów. Trzeba przyznać, że mechanizmy powstawania zmienności w obrębie tych sekwencji są o wiele lepiej poznane niż w przypadku mikrostelitów powszechnie stosowanych w identyfikacji osobniczej, a to głównie za sprawą prof. Jeffreysa i jego zespołu z Uniwersytetu Leicester (Wielka Brytania).

Tradycyjnie bardzo duże zainteresowanie towarzyszy doniesieniom na temat starożytnego DNA. Nie inaczej było również w tym roku – cała seria prac pochodzących głównie z Instytutu Antropologii Uniwersytetu w Göttingen (Niemcy) specjalizującego się w analizie starego materiału genetycznego spotkała się za szczególnie żywymi reakcjami uczestników. Toczące się wszędzie dyskusje na temat możliwych zanieczyszczeń współczesnym DNA i związanymi z tym ograniczeniami techniki PCR były czasem bardzo gorące.

Dużo mówiło się o metodologii badań polimorfizmu DNA w najbliższej przyszłości. Szczególnie dużo miejsca poświęcono perspektywom zastosowania polimorfizmów jednonukleotydowych, zarówno w genetyce klinicznej (badania

asocjacji, prof. Jörg Epplen) jak i w identyfikacji osobniczej (Michael Krawczak, prof. Ranajit Chakraborty). Polimorfizmy jednonukleotydom wydają się być obiecującym narzędziem badawczym, jednak z uwagi na ograniczenia związane z liczbą informatywnych pozycji sekwencji oraz nie do końca jeszcze opracowaną metodologią (tzw. technologie „mikrochipowe”) na całościową zmianę strategii badawczych, zakładającą odejście od analizy polimorfizmu mikrosatelitów przyjdzie nam zapewne jeszcze trochę poczekać.

Swoją obecność zaznaczyły na konferencji w Afryce również polskie zespoły genetyków klinicznych, populacyjnych i sądowych, przedstawiając plakat traktujący o polimorfizmie sekwencji mikrosatelitarnych chromosomu Y (Zakład Medycyny Sądowej w Gdańsku, Instytut Ekspertyz Sądowych) oraz 3 plakaty z Zakładu Medycyny Sądowej w Bydgoszczy o zastosowaniu multipleksowych układów STR w badaniach śladów biologicznych, niestabilności mikrosatelitów, analizie pokrewieństwa u bydła. Praca piszącego niniejsze sprawozdanie, dotycząca zjawiska heteroplazmii w obrębie sekwencji mitochondrialnego DNA, została zakwalifikowana do I plenarnej sesji referatowej.

Polscy uczestnicy tej konferencji, Pani Prof. Danuta Miścicka-Śliwka, kol. Jakub Czarny, kol. Wojciech Branicki z Krakowa oraz oczywiście również moja skromna osoba do dziś wspominamy niezapomniane „klimaty” afrykańskie.

Gospodarzem następnej konferencji, która odbędzie się w przyszłym roku w Dallas (USA) będzie prof. Ranajit Chakraborty. Do zobaczenia w słonecznym Teksasie!

Opracował: Tomasz Grzybowski

Sprawozdanie z 30 Zjazdu Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Komunikacyjnej

Freie Universität Berlin 10–13 marzec 1999 r.

W dniach 10–13 marca 1999 r. w Berlinie odbył się kolejny Zjazd Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Komunikacyjnej. Miejscem obrad był Instytut Medycyny Sądowej Uniwersytetu (Freie Universität) w Berlinie. Współorganizatorami Zjazdu byli Instytut Medycyny Sądowej i Instytut Psychiatrii Sądowej. Uczestnikami Zjazdu oprócz członków Towarzystwa z Niemiec byli zaproszeni goście z Polski, Czech, Węgier, Rosji, Estonii i Łotwy. Z Polski uczestnikiem Zjazdu była niżej podpisana.

W czasie trwania Zjazdu przedstawiono 71 prac w tym 48 w formie referatów, 15 w formie plakatów i 8 doniesień przedstawionych w czasie tzw. warsztatów. Tematyka przedstawianych prac pokazała, że są to problemy interdyscyplinarne obejmowały one bowiem zagadnienia analityczne z zakresu toksykologii alkoholu

i leków, problemy medyczne, kliniczne, patomorfologiczne, problemy z zakresu biomechaniki, uszkodzeń ciała w czasie wypadków drogowych (omawianych głównie w czasie trwania warsztatów) oraz problemy opiniodawcze.

Z racji moich zainteresowań brałam udział głównie w sesjach toksykologicznych i sesjach poświęconych alkoholologii. W ramach tych sesji dyskutowano na tematy: alkohol a uczestnicy ruchu drogowego, leki a uczestnicy ruchu drogowego, narkotyki a uczestnicy ruchu drogowego. Szczególnie burzliwe były dyskusje dotyczące możliwości przeliczeń stężenia alkoholu w powietrzu wydychanym na stężenie alkoholu we krwi oraz dotyczące problemów opiniowania w przypadku tzw. „nadpicia”.

Interesujące były prace, w których przedstawiono warunki analityczne oznaczania stężenia morfiny i jej pochodnych we krwi techniką HPLC/APCI/MS oraz pochodnych kannabinoli i amfetaminy we krwi techniką LC/MS i GC/MS. Okazało się, że większość analizowanych prób pobranych od uczestników ruchu drogowego, podejrzanych o to, że znajdują się pod wpływem środków odurzających odnosiła się do politoksykomanii z conajmniej 4 substancjami.

Z doniesień przedstawionych przez gości z Węgier, Rosji i Czech wynikało, że na terenie ich krajów w ostatnich latach znaczna część uczestników wypadków drogowych znajdowała się w stanie nietrzeźwym (średnio ok. 2,2% etanolu) lub była pod wpływem środków odurzających. W przeważającej ilości były to benzodiazepiny, barbiturany, fenotiazyny, opiaty. Z doniesień kolegów z Niemiec wynikało, że wśród środków odurzających aż 2/3 to pochodne kannabinoli.

Z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej im. L. Rydygiera w Bydgoszczy przedstawiono pracę w formie plakatu „Medikamente und Drogen im Straßenverkehr – Entwicklungen in Polen und aktueller Stand in Bydgoszcz” (Ewa Pufal, Marzena Sykutera, Karol Śliwka).

Reasumując, należy stwierdzić, że konferencja była interesująca i pożyteczna. Stworzyła okazję do wymiany doświadczeń i uzyskania nowych informacji w dziedzinie medycyny komunikacyjnej.

Opracowała: Ewa Pufal

Sprawozdanie z XI Sympozjum GTFCh (Niemieckiego Towarzystwa Toksykologii i Chemii Sądowej)

Mosbach – Baden 22–24 kwiecień 1999 r.

W dniach 22–24 kwietnia 1999 r. odbyło się w Mosbach–Baden kolejne sympozjum zorganizowane przez Niemieckie Towarzystwo Toksykologii i Chemii Sądowej. Miejszem obrad był Stary Browar – szkoda, że już nieczynny, ale i tak

nadawał obradom swoistą atmosferę.

Uczestnikami Sympozjum poza członkami GTFCH byli goście zaproszeni z innych krajów takich jak Polska, Słowacja, Czechy, Węgry, Luksemburg, Szwajcaria. Z Polski uczestnikiem Sympozjum była niżej podpisana. W czasie Sympozjum przedstawiono 25 prac w formie referatów i 25 prac w formie plakatów. Problematyka Sympozjum dotyczyła głównie takich zagadnień jak: postępy w analizie środków odurzających we krwi, nowe trendy w analizie toksykologicznej oraz analizy związków toksycznych w żywności. Problemy analizy środków odurzających dotyczyły głównie oznaczania pochodnych kokainy w surowicy i moczu, jak również oznaczania kokainy i kannabinoli w ślinie i moczu techniką GC/MS. Dyskutowano również nad optymalizacją metod i możliwością ustalania wartości granicznych przy oznaczaniu kannabinoli (THC) w surowicy. Interesujące były prace zespołu toksykologów W. Weimanna i innych z Freiburga omawiające aktualne kierunki w analizie toksykologicznej między innymi praktyczne wykorzystanie skryningu technikami GC/MS i LC/MS w analizie prób krwi i moczu z wykorzystaniem biblioteki widm masowych.

Z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej im. L. Rydygiera w Bydgoszczy przedstawiono pracę w formie plakatu pt. „Fatal poisoning in the material of the Institute of Forensic Medicine in Bydgoszcz in years 1989–1998” (Pufal E., Sykutera M., Lis G., Śliwka K.). Naukową część sympozjum urozmaiciły wystawy i prezentacje różnych firm. Firma MAHSAN prezentowała nowe metody immunochemicznego oznaczania w pełnej krwi flunitrazepamu, tramadolu, fentanylu. W stoisku z książkami można było nabyć m. in. książkę pt. „Fahren unter Drogen – oder Medikamenteneinfluss” (Peter X. Iten) oraz nowe opracowanie Toksykologii Sądowej, której autorem jest prof. H. Schütz.

Przerwy w czasie obrad, sesje plakatowe oraz wspólna kolacja służyły jak zwykle nawiązaniu nowych lub zacieśnianiu wcześniej nawiązanych kontaktów naukowych i towarzyskich.

W czasie trwania Sympozjum obchodzono jubileusz 10–lecia współpracy i wzajemnych kontaktów kolegów toksykologów z Niemiec, Polski, Czech, Słowacji, Węgier. Inspiratorem takiej współpracy był między innymi w 1989 r. Prof. dr Detlef Tiess z Rostocku. Za całokształt pracy w dziedzinie toksykologii sądowej został udekorowany Medalem – Nagroda Stas’a 1999.

W tym roku na walnym zebraniu GTFCH do tego Towarzystwa przyjęto nowych członków w tym między innymi z Polski. Zostały nimi dr M. Kała z Instytutu Ekspertyz Sądowych im. Prof. dr Jana Sehna w Krakowie oraz niżej podpisana.

Na walnym zebraniu GTFCH powstaniem i minutą ciszy uczczono pamięć członków, którzy na zawsze opuścili grono GTFCH w tym między innymi Prof. dr Jana Markiewicza.

Opracowała: Ewa Pufal

Sprawozdanie z Konferencji: „78. Jahrestagung der Deutschen Gesellschaft für Rechtsmedizin”

26–29 wrzesień 1999 r., Frankfurt nad Menem

W dniach 26 do 29 września 1999 roku odbyła się we Frankfurcie nad Menem 78 Konferencja Niemieckiego Towarzystwa Medycyny Sądowej, zorganizowana przez Zentrum für Rechtsmedizin Klinikum der J. W. Goethe Universität Frankfurt. Konferencja odbywała się w dwóch salach teatralnych frankfurckiego hotelu „Intercontinental”.

Pierwsza sesja rozpoczęła się z niemiecką dokładnością o godz. 8:31 i dominującymi tematami były wystąpienia z zakresu traumatologii i morfologii. Tego samego dnia odbyła się również pierwsza sesja plakatowa, na której zaprezentowano prace obejmujące wiele dziedzin medycyny sądowej.

Drugiego dnia odbywały się dwie sesje równocześnie, pierwsza dotyczyła zagadnień z zakresu transplantologii, immunohistochemii i biologii molekularnej, druga sesja została zdominowana przez tematykę związaną z toksykologią i alkoholologią. Po tych dwóch sesjach odbyła się jeszcze jedna w całości poświęcona problematyce ruchu drogowego i to zarówno wypadkom drogowym, prowadzeniem pojazdów mechanicznych pod wpływem alkoholu, czy też leków jak również próbom oceny sprawności psychomotorycznej kierowców będących pod wpływem leków przy pomocy różnego rodzaju testów. Wśród zagadnień toksykologicznych dużo uwagi poświęcono analizie narkotyków, leków i innych trucizn. W tym dniu odbyła się również kolejna sesja plakatowa, na której miałem przyjemność zaprezentowania pracy pt. „Diltiazem – Bestimmung in Blut und Organmaterial mit HPLC und GC/MS”, autorstwa: G. Lis, M. Sykuter, E. Pufal, K. Śliwka z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej w Bydgoszczy oraz G. Rochholz z Institut für Rechtsmedizin in Kiel. Wśród pozostałych plakatów pojawiło się kilka prac kazuistycznych, opracowań statystycznych oraz kilka prac oryginalnych. Można było również zapoznać się z tematami związanymi z analizą DNA zarówno jądrowego jak i mitochondrialnego oraz analizą populacyjną prowadzoną na wybranych allelach. Zaprezentowano również kilka prac związanych z analizą postrzałów z broni palnej.

Trzeciego dnia konferencji prezentowane były tzw. „wolne tematy”. W tej sesji przedstawiono referaty w różny sposób powiązane z medycyną sądową, jak np. referat pt. „Multimedia in Rechtsmedizin: Interesse und Perspektiven” lub referat wygłoszony przez dr Krystiana Rygola z Katedry Medycyny Sądowej w Katowicach pt. „Zum aktuellen Stand der Leichenkremation in Polen”, w którym to zaprezentowano problematykę związaną z kremacją ciał w Polsce.

Podsumowując, w konferencji wzięło udział około 300 osób, zaprezentowanych zostało 191 referatów i 164 plakaty. Wśród uczestników konferencji oprócz gospodarzy wzięło również udział kilka osób z Czech,

Węgier, Polski, Rosji, Francji, Austrii, Szwajcarii i Japonii.

W czasie konferencji dominowała bardzo przyjacielska atmosfera, a dzięki udziałowi specjalistów z Niemiec i innych krajów możliwa była wymiana doświadczeń i nawiązanie międzynarodowych kontaktów.

Opracował: Grzegorz Lis

Sprawozdanie z konferencji: „First International Conference on Forensic Human Identification in The Millenium”

Londyn, 24–26 października 1999

W dniach od 24 do 26 października 1999 w Londynie odbyła się konferencja zorganizowana przez Forensic Science Service, zatytułowana „First International Conference on Forensic Human Identification in The Millenium”. Konferencja odbywała się w samym centrum Londynu, w Centrum Kongresowym Królowej Elżbiety II, położonym naprzeciw słynnego Opactwa Westminsterskiego, niedaleko gmachu Parlamentu.

W dniu 24 października 1999 uroczystie zainaugurowano Kongres – uczestników powitała Dr Janet Thomson z Forensic Science Service, John Evans z Policji Devonu i Cornwali oraz Dr Don Kerr z FBI.

Spotkania odbywały się w dwóch sesjach tematycznych poświęconych identyfikacji osobniczej, z których jedna koncentrowała się na zagadnieniach identyfikacji genetycznej i jej poświęcona będzie dalsza część sprawozdania. Od rana 25 października 1999 przedstawiono zagadnienia związane z bazami profili DNA: doświadczenia brytyjskie zaprezentowali Dr David Werrett i Dr Kevin Sullivan, sytuację w Stanach Zjednoczonych referował Dr Stephen Niezgoda a Nowozelandzkie – Simon Walsh. Nowości na polu technologii analizy polimorfizmu DNA prezentowali przedstawiciele firmy Perkin Elmer – prócz charakterystyki dostępnych zestawów do typowania genetycznego omówili opracowywany system multipleksowy, który będzie wykorzystywał pięciokolorową detekcję na sekwenatorach tejże firmy i umożliwiał jednoczesną analizę 15 loci STR oraz firmy Promega, w której ofercie w najbliższym czasie znajdzie się system PowerPlex 16, umożliwiający jednoczesną analizę 16 loci STR, wśród których znajdują się układy o pięcionukleotydowych powtórzeniach, które jak wynika z zaprezentowanych prac korporacji Promega, charakteryzują się wysokim polimorfizmem i heterozygotycznością oraz niewielkim poziomem artefaktów amplifikacji. Z mniejszym zainteresowaniem uczestników spotkało się wystąpienie prezentujące prace nad nowym sekwenatorem kapilarnym LKB.

Tego samego dnia Mool S. Verma przedstawił ogrom prac wykonanych przy identyfikacji ofiar katastrofy samolotu Swissair lotu 111. W tym „towarzystwie” dość egzotycznie wypadło wystąpienie Profesora Withousa poświęcone metodą analizy polimorfizmu białek czerwonych. Tematem następnymi bardzo interesujących wystąpień było wykorzystanie analizy polimorfizmu mitochondrialnego DNA w identyfikacji osobniczej, które przedstawili Dr Mitch Holland, Dr Bruce Budowle, Dr Gillian Tully oraz Dr Helen Pfizinger.

Trzeci dzień konferencji rozpoczął blok tematyczny poświęcony wykorzystaniu polimorfizmu loci STR chromosomu Y w identyfikacji osobniczej. Na szczególną uwagę zasłużyły prezentacje pracowników Forensic Science Service, pokazujące możliwości wykorzystania tego typu analiz w badaniach bardzo małych ilości DNA, nazwanych „low copy number”.

Z dużym zainteresowaniem wysłuchano wystąpień poświęconych statystycznej interpretacji wyników analiz genetycznych i ich przedstawieniem w sądzie. Pod tytułem „Technologie przyszłości” zaprezentowano perspektywę FBI dla identyfikacyjnych badań genetycznych w USA, „Expert System” – program komputerowy do automatycznej analizy elektroforogramów i genotypowania. Dr Peter Gill z Forensic Science Service przedstawił prace nad tzw. „mikrochipami” do hybrydacyjnej analizy polimorfizmu DNA. Temu bardzo interesującemu zagadnieniu było poświęcone także wystąpienie Dr Sosnowskiego. Temat ostatniego wystąpienia „Geny i twarze” wiele obiecywał, jednak po wykładzie można stwierdzić, że perspektywa utworzenia „portretu” na podstawie analiz genetycznych jest bardzo odległa.

Podczas uroczystego zamknięcia Kongresu minister Home Office wręczył dyrektorowi Forensic Science Service odznaczenie państwowe.

Z Polski w Kongresie brali udział: Prof. Danuta Miścicka Śliwka, Dr Tomasz Grzybowski i mgr Jakub Czarny z Katedry i Zakładu Medycyny Sądowej Akademii Medycznej w Bydgoszczy, mgr Wojciech Branicki, mgr Irena Białek, mgr Paulina Wolańska-Nowak i mgr Tomasz Kupiec z Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie oraz Dr Aleksandra Lenart-Tucholska z Laboratorium UOP oraz mgr Krzysztof Borkowski z Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego.

Swoistym zwieńczeniem Konferencji były warsztaty: dwudniowy poświęcony zagadnieniom analizy mitochondrialnego DNA oraz trwające trzy dni szkolenie na temat analizy loci STR, na których poruszono nie tylko zagadnienia metodologii analizy polimorfizmu DNA mitochondrialnego czy loci STR, ale także omówiono zasady interpretacji wyników i analizy statystycznej danych.

Opracował: Jakub Czarny

10th International Symposium on Human Identification

Orlando, USA – wrażenia uczestnika, 27.09–2.10.1999 r.

W dniach 27 września do 2 października 1999 r. odbyło się zorganizowane przez firmę Promega dziesiąte już międzynarodowe sympozjum poświęcone identyfikacji osobniczej człowieka. Całość konferencji odbywała się w należącem do koncernu Disney'a ośrodku Coronado Springs Resort, położonym wśród malowniczych bagien Florydy. Preludium do Sympozjum stanowiły trzy dni, podczas których odbywały się warsztaty tematyczne poświęcone różnym aspektom stosowania badań DNA w szeroko pojętej identyfikacji osobniczej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb medycyny sądowej. Pierwsze z tych spotkań miało charakter otwartego zebrania Naukowej Grupy Roboczej ds. Metod Analizy DNA (SWGDM, dawniej TWGDM). Podczas tego zebrania omawiano przede wszystkim zalecenia Grupy dotyczące szkolenia kadry związanej z badaniami DNA, interpretacji wyników analizy loci STR, walidacji stosowanych metod oraz rozwoju amerykańskiej bazy danych CODIS. Następnego dnia odbył się kurs nt. analizy statystycznej danych otrzymanych w badaniach loci STR. Kurs ten, prowadzony przez dwóch znanych statystyków: George'a Carmody'ego i Ranajita Chakraborty'ego, skupił się głównie na zagadnieniach analizy profili mieszanych oraz materiału genetycznego pochodzącego od osób o różnym stopniu pokrewieństwa. Omówiono również problemy statystyczne związane z tworzeniem baz danych loci STR. Kolejny dzień poświęcono na przeprowadzenie szkolenia w zakresie analizy i interpretacji wyników analizy DNA mitochondrialnego. Zaprezentowano liczne przypadki zastosowania mtDNA w identyfikacji, omówiono stronę statystyczną tego typu analizy jak również szczegółowo opisano zjawisko heteroplazmii i jego znaczenie dla opiniowania w sprawach, w których wykorzystuje się analizę mtDNA.

Właściwa konferencja rozpoczęła się 30 września od sesji poświęconej przyszłości analizy DNA. Pośród licznych referatów podkreślających coraz większą rolę dowodową, jaką odgrywa analiza genetyczna, szczególne poruszenie wzbudził odczyt p. Debbie Smith, ofiary brutalnego gwałtu, której sprawa została wyjaśniona właśnie dzięki zastosowaniu analizy DNA w połączeniu z przeszukiwaniem bazy danych CODIS. Odczyt ten miał uświadomić wszystkim uczestnikom konferencji, że za numerami kolejnych spraw kryją się prawdziwi ludzie i ich tragedie.

Drugiego dnia uczestnicy konferencji mieli okazję zapoznać się ze stanem zaawansowania badań DNA na całym świecie oraz z rozwojem i wykorzystaniem bazy CODIS. Odrębną sesję poświęcono zastosowaniu analizy DNA w badaniach spornego ojcostwa. Ostatni dzień konferencji upłynął pod znakiem innowacji w technikach analizy DNA. Dyskutowano również o zastosowaniu analizy mtDNA i chromosomu Y w identyfikacji genetycznej ludzi. Przez cały czas konferencji trwała również sesja plakatowa, dzięki której możliwe było szczegó-

łowe zapoznanie się z osiągnięciami znanych i mniej znanych ośrodków badawczych jak również nawiązanie międzynarodowych kontaktów. Temu celowi służyła też kolacja w stylu grill-party, zorganizowana w Animal Kingdom, jednym z wielu parków królestwa Disney'a.

Polskę na konferencji reprezentowali: dr Piotr Kozioł z Lublina, dr Ryszard Pawłowski z Gdańska oraz niżej podpisany. Przedstawione przez reprezentantów naszego kraju postery poświęcone były różnym aspektom analizy loci STR. Symposium doskonale ukazało postęp, jaki na naszych oczach dokonuje się w dziedzinie identyfikacji osobniczej. Dzięki udziałowi najwybitniejszych amerykańskich specjalistów w tej dziedzinie jak również dzięki możliwości spotkania naukowców z całego praktycznie świata, została stworzona wymienna okazja do wymiany doświadczeń i wzbogacenia swojej wiedzy teoretycznej i warsztatu badawczego.

Opracował: Marcin Woźniak

Workshop 1999 der Gesellschaft für Toxikologische und Forensische Chemie (GTFCh) Berlin, 7–8 październik 1999

W dniach 7–8 października 1999r. w Instytucie Medycyny Sądowej Uniwersytetu Humboldta w Berlinie odbyły się warsztaty toksykologiczne „Workshop 1999”. Warsztaty były zorganizowane przez Niemieckie Towarzystwo Toksykologii i Chemii Sądowej (GTFCh). W zajęciach uczestniczyło 112 osób. Zajęcia odbywały się w 14 osobowych grupach. Do udziału w warsztatach zostali zaproszeni goście z Czech – Dr Bretislav Smysl, z Bułgarii – Dr Dobrina Kapitanova oraz niżej podpisana. W ciągu dwóch dni uczestnicy doskonalili swoje umiejętności lub poznawali nowe metody na 8 stanowiskach pracy:

- HPLC/ DAD w systematycznej analizie toksykologicznej (podstawy)
- HPLC/ DAD w systematycznej analizie toksykologicznej (praktyczne wykorzystanie)
- MS– skryning z bezpośrednim wprowadzeniem próby
- Analiza grzybów halucynogennych
- Jonoselektywna elektroda i mikrodestylacja
- Oznaczanie substancji w próbach żywności
- Headspace i SPM w analizie włosów
- Toksykologia w Internecie

Wszystkie ćwiczenia były wyczerpująco opisane teoretycznie w załączonych materiałach a w czasie ćwiczeń praktycznych można było ewentualne wątpliwości wyjaśnić, tym bardziej, że były prowadzone przez profesjonalistów z dużym

doświadczeniem.

Największym zainteresowaniem cieszył się temat ostatni – Toksykologia w Internecie, chociaż równie interesująca była systematyczna analiza techniką HPLC/ DAD.

W czasie ćwiczeń na temat analizy grzybów halucynogennych każdy mógł dokładnie przyjrzeć się preparatom pod mikroskopem oraz oglądać eksponaty w różnych postaciach: w formach oryginalnych, sproszkowanych i mieszaninach.

W czasie trwania warsztatów uczestnicy mieli możliwość wymiany doświadczeń w zakresie omawianych technik analitycznych oraz w zakresie innych problemów toksykologicznych, których jak pokazuje praktyka nigdy nie brakuje.

Uczestnictwo w warsztatach toksykologicznych '99 dało możliwość zapoznania się z pracą wielu specjalistów reprezentujących różne kierunki toksykologii sądowej jak również dało możliwość wymiany doświadczeń zawodowych.

Opracowała: Ewa Pufal